

[Undervisningsministeren.]

kunde jeg jo ikke sige det, jeg har sagt i min Afgørelse. (*Edvard Sørensen*: Ikke Bogen, men Bøgerne). Jeg troede vi drøftede den Bog, som Spørgsmaalet her har været om, men for øvrigt er det maaske rigtigt, at det er ikke det, Randers Amts Skoledirektion har spurgt om. Randers Amts Skoledirektion har sagt, at de tillod sig at forespørge Ministeriet, hvorvidt Godkendelse vilde kunne gives med Hensyn til den paa Planen opførte Undervisning i Samfundskundskab, ved hvilken der anvendes Bogen „Danmark for Folket“. De spørger, om Planen kan godkendes, og henviser til, hvad denne Plan indeholder. Og saa siger de: „Det bemærkes under Henvisning til Cirkulæret af 22. Juli 1935,“ — som jeg har nævnt — „at Skoledirektionen nærer Betænkelighed ved at godkende Aftenskolen med den omhandlede Undervisning, som tilskudsberettiget Fag under Hensyn til, at det tilsigtes at give Eleverne Indsigt i et specielt Forhold inden for Samfundslæren, medens Undervisningen ifølge Cirkulæret skal bygges paa et alment Grundlag.“

Det er i og for sig slet ikke selve Bogen, Skoledirektionen retter sin Indvending imod, men det er det, at man tager et specielt Omraade inden for Samfundslæren.

Men naar det ærede Medlem nu stadig væk er saa stærkt interesseret i, hvorfor det varede saa længe, kan jeg sige til det ærede Medlem, at jeg kan virkelig ikke overkomme i Ministeriet at se paa alle de Sager, der bliver indsendt, efterhaanden som de kommer, og jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at da jeg for et Par Maaneder siden første Gang hørte noget til denne Bog, varede det ikke saa forfærdelig længe, inden Afgørelsen blev truffet, og den er truffet uden Samtale eller Forbindelse med andre Medlemmer af Ministeriet.

Jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor man over for denne Sag har rejst denne voldsomme Kritik. Skolekommissionen paa Stedet har ingen Indvendinger rejst. Der forelaa intet for Ministeriet om, at denne Bog vilde blive benyttet i Strid med, hvad Aftenskoleloven og Betænkningen fra Aftenskolelovens Vedtagelse her i Tinget kræver, og vi stillede som udtrykkelig Betingelse for, at Godkendelsen kunde ske, at disse Bestemmelser overholdtes. Der bliver derefter kun tilbage at bygge paa, om man tror paa, at den Lærer, der underviser i dette Fag, giver en Undervisning i Overensstemmelse med Ministeriets Krav. Det er det, jeg forlanger, at det ærede Medlem skal give Bevis paa, at han ikke gør. Ellers er der ikke nogen

som helst Bund i den Kritik; det ærede Medlem har rejst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der jo er den ene af flere Forfattere til denne Bog „Danmark for Folket“, har følt sig foranlediget til at gøre en Bemærkning her, idet han vendte sig til mig og mente, at mine Udtalelser var for skarpe . . . (*Hartvig Frisch*: De er urigtige), . . . at de Udtryk, jeg havde brugt, var utiladelige. Nu vil jeg sige, at det ikke i særlig Grad var det, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har skrevet, jeg tænkte paa, da jeg kom med mine Udtalelser om en forfalsket Historie. Jeg skal sige, hvem jeg har tænkt paa. Det er det ærede Medlem Hr. Smørum; vi har altsaa en Historie-skriver til i vor Midte, som har skrevet et Afsnit i „Danmark for Folket“. Nu er det meget kedeligt, at den højtærede Formand har nedlagt Forbud mod Oplæsning — det er der ikke noget at gøre ved, jeg kan ikke diskutere med Formanden —, saaledes at jeg ikke kan fremføre nogle faa Citater af, hvad dette ærede Medlem har tilladt sig at skrive paa 50 Sider i denne Bog. Jeg har bl. a. i Erindring, saa det behøver jeg ikke at læse op, hvorledes han omtaler Bevægelsen for Oprettelse af smaa Landbrugs-ejendomme. Han fremstiller det paa den Maade, at ikke alene Højre, men ogsaa Venstre har været imod, at disse Brug kunde blive saa store, at de kunde ernære en Familie. Nu ved man antagelig i dette høje Ting, at er der noget, vi fra Venstres Side har sat ind paa, hver Gang vi har behandlet dette Spørgsmaal, er det, at disse Brug netop blev saa store, at de kunde ernære en Familie, og netop i de sidste Aar har vi gjort, hvad vi kunde, for at Brugene kunde blive betydelig større, end de har været i tidligere Tider. Det er blot et lille Eksempel; jeg kunde nævne adskillige, men Formanden vil jo ikke tillade Oplæsning. Det er muligt, at vi kommer tilbage til dette Spørgsmaal senere.

Til Slut vil jeg blot gentage mit Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han i Fremtiden vil hindre, at denne Bog kommer til at danne Grundlag for Undervisningen i Samfundslære ved vore Aftenskoler. Det vil jeg gerne have et klart Svar paa — ja eller nej?

Formanden: Jeg skal gøre opmærksom paa, at den Oplæsning, jeg har modsat